

Mars 2018

Ni visar på en källa och låter folk få dricka av Bo Järpehag

För ganska många år sedan hade jag och mitt team en Lovsångshelg i Askeby utanför Linköping. Den inkluderade både undervisning och gott om tid att Lovsjunga Gud.

Efter lördagens kvällsmöte när vi fikade tillsammans fick jag höra några små dyrbara ord som stannade kvar i mitt hjärta. Det var min gode vän, Johnny Trossö som gav en reflektion över Lovsångskvällen vi haft.

Johnny hade betytt mycket för mig när jag som ung lovsångare tog mina första steg i att tjäna Gud med sång och musik. Vi behöver ju alla storebröder och storasysterar som bekräftar och uppmuntrar oss under vägen.

Johnny hade till exempel vid ett tillfälle predikat i vår hemförsamling om Josua och hans längtan efter att vara nära Gud.

"Och Herren talade med Mose ansikte mot ansikte, som när en man talar med en annan. Sedan vände Mose tillbaka till lägret. Men Josua, Nuns son, som var en ung man, lämnade inte tältet." 2 Mos 33:11

Efter mötet, när det lilla kapellet nu var fyllt av pratande, fikande människor, satte jag mig ner på den lilla estradens golv med en gitarr och började spela. Mitt hjärta var berört av budskapet och mitt unga hjärta längtade efter att ännu mer få lära känna Gud. Tyst för mig själv började jag sjunga orden:

*Att lära känna dig är min längtan, att lära känna dig.
Att träda nära, nära ditt hjärta, se vem du verkligen är.*

Efter en stund åkte vi ungdomar vidare hem till Elsa (min blivande fru). Där fortsatte jag spela den nya lilla melodin och resten av texten kom till mig:

För Du är min Far och jag är Ditt barn. Jag vet att Du älskar mig

Att va i Din närhet, höra Dig tala, det är det enda för mig

En enkel liten lovsång var född. En av mina absolut tidigaste. Vilken glädje för mig att långt senare fått höra att den har använts mycket bland konfirmandgrupper i Svenska Kyrkan. Man vet aldrig var en sång tar vägen.

Nu åter till den där lördagskvällen i Askeby. Den lilla mening Johnny sa till mig där vid fikabordet var: - Bosse. Ni visar på en källa och låter folk få dricka

Ni visar på en källa...

För min egen del blev det här ord av identitet. En beskrivning av vårt uppdrag. Hur vi som lovsångsteam fick vara med och leda Guds älskade barn till källan.

Vi var inte källan, lovsången var inte källan – Jesus med sitt levande vatten är den källa som flödar fritt och för intet. Där kan var och en som vill, var och en som törstar, få komma och dricka.

Vi samlas kring källan. Människor står inte i centrum. Inte ens fina lovsånger står i centrum.

Guds församlings tillbedjan kan vara en plats där vi får dricka av det levande vattnet. Vi gör det tillsammans. Vi samlas kring källan. Människor står inte i centrum. Inte ens fina lovsånger står i centrum.

Det är själva källan som är i centrum och vi får alla, lovsångsledare, sångare, musiker, pastorer, präster, unga, gamla, hela församlingen, böja våra knän och dricka ur källan.

En fin bild tycker jag.

...och låter folk få dricka.

De här orden har jag (precis som Emil i Lönnebergas mamma gjorde) skrivit ner i min lilla blå skrivbok. Där skriver jag ibland ner viktiga saker, ord jag fått ifrån Gud, reflektioner osv. Jag återvänder regelbundet till den och minns vad som är viktigt i mitt liv.

Just de här orden om att låta folk få dricka har gjort mig mera frimodig och trygg i min roll som lovsångsledare och som musiker.

Sanningen är ju att när vi dricker ur källan blir våra hjärtan tillfredställda på djupet, men på samma gång väcks vår längtan efter Jesus ännu mer.

Musiken är ju ett underbart språk ifrån skaparen som kan nå våra hjärtans djup. Ibland har jag känt det naturligt att fortsätta spela, improvisera fritt från hjärtat, efter att sången tagit slut och vi alla känner en ton av innerlighet inför Gud. Tonerna blir ett sätt, bortom orden, att tillsammans få dricka ur Guds källa. Med samma hjärta av bön och tillbedjan.

Vid andra tillfällen har jag blivit tryggare att kanske stanna kvar i en sång som berör mig och församlingen på ett speciellt sätt. Jag hastar inte vidare utan vågar stanna kvar där det flödar liv. Jag låter folk få dricka. Vi dricker tillsammans ur livets källa genom vår tillbedjan.

Så de här små orden från min vän tycker jag är en fin bild av hur Guds församlings tillbedjan kan vara. Källan är i centrum. Vi har alla kommit med samma längtan. Att få mättas på djupet av vår mästare Jesus Kristus.

En av våra senaste sånger har en enkel melodi och text:

Mer av dig, Jesus mer av dig

Mitt hjärta längtar efter mer av dig

För min själ är svag, till dig ropar jag.

Mitt hjärta längtar efter mer av dig

Jag längtade som tonåring efter att lära känna honom mer.

Den längtan har inte upphört nu när jag är 52 år.

Sanningen är ju att när vi dricker ur källan blir våra hjärtan tillfredställda på djupet, men på samma gång väcks vår

längtan efter Jesus ännu mer.

Bo Järpehag

Du hittar texterna till Bo & Elsa Järpehags älskade sånger i SongSelect; songselect.ccli.com